

Ud-ad-reagerende adfærd hos børn

For nogen børn er en ud-ad-reagerende adfærd blevet en strategi eller et "talesprog" uden ord som de bruger, for at komme igennem det, de oplever som en udfordrende situation.

Barnet oplever, at det bliver bange, ked af det, vred, misforstået, holdt uden for eller på anden måde behandlet uretfærdigt - og så reagere det i forsvar eller afmagt ved at bide, slå, sparke, rive i hår, kradse eller skubbe.

Hvem er ud-ad-reagerende?

Adfærd kan forekomme hos alle børn, men der vil være forskel på, hvor meget der skal til for at skubbe barnet helt derud, hvor det tyer til denne form for egen forsvar.

For nogle børn er det mest nærlæggende at løbe fra situationen – måske endda hente en voksen, mens andre affinder sig med situationen og gør ingenting.

Og så er der dem, der slår fra sig.

At et barn handler ud-ad-reagerende bør ikke opfattes, som om barnet har voldelige tendenser eller at barnet er følelseskoldt eller aggressivt.

Barnet udtrykker en stærk og ubærlig følelse af frustration og afmagt. Man kan sige, at det på en måde handler i nødværge.

Jeg har brug for hjælp!

Hvis man har et barn, som jævnligt "slår fra sig" eller på anden vis handler ud-ad-reagerende, så er det utrolig vigtigt, at du tager adfærd alvordigt og får afkodet, hvad det er barnet forsøger at give udtryk for, når barnet bidder eller slår.

Hvad siger barnet?

Siger det i virkeligheden:

- STOP
- GÅ VÆK
- DET VIL JEG IKKE VÆRE MED TIL
- DU GÅR OVER MINE GRÆNSER
- JEG VIL SÅ GERNE VÆRE MED
- DU SKAL BEHANDLE MIG PÆNT

Barnet der handler ud-ad-reagerende RÅBER noget med adfærd - og det er uhyre vigtigt, at det også oplever at blive hørt, så det føler sig set, forstået, respekteret og værdifuldt.

Konsekvenser

Et barn med en længerevarende ud-ad-reagerende adfærd, vil på sigt opleve at blive fravalgt som legekammerat af de andre børn - som vil møde barnet med ”vi gider ikke lege med dig”.

Barnet kan også hurtig blive stemplet som ballademageren, og få skylden for ting som det slet ikke har gjort.

Det ses ofte, at de andre børn pålægger barnet skylden, også selv om barnet var i den anden ende af rummet.

Ja, selv de voksne kan ubevidst få en tendens til at formode, at barnet er den skyldige - også når det ikke er.

Disse følgevirkninger kan have store konsekvenser for barnets trivsel og udvikling af selvbillede og identitet.

Mig: ”Sikke en sød lille dreng, der kommer der!”

Dreng: ”Jeg er IKKE sød – jeg er en rigtig møgunge!”

Her møder jeg en lille dreng, der har en opfattelse af sig selv som værende en ”rigtig møgunge”.

Hvor får han den opfattelse fra?

Det sker ret ofte, at voksne bliver chokeret og decideret forarget over børns adfærd. Når det er tilfældet, går det sjældent uhørt hen og barnet får en ordentlig omgang skældud.

Det sker uden hensyntagen til, HVORFOR barnet mon reagerede som det gjorde?

For det ud-ad-reagerende barn vil en ny pædagogisk tilgang kunne være afgørende for, om barnet kan føle sig tryk, forstået og respekteret.

Artikel skrevet af

Kvinde- og Familiekonsulent Suzi Miller

www.suzimiller.dk

Mail / konsulent@suzimiller.dk

Telefon / 61 22 88 44

Instagram

[konsulentsuzimiller](#)